

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
prof. dr hab. med. Andrzej Matyja

Warszawa, 25 marca 2020 r.

NRLW-000666/03/20

NRL-ZRP.0212.325.2020

Pan
Łukasz Szumowski
Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z planowanymi pracami nad nowelizacją ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374), zwracam się do Pana z prośbą o rozważenie zasadności uregulowania trybu kierowania lekarzy i innych osób wykonujących zawody medyczne do pracy innej niż określona w umowie o pracę w wyniku realizacji przez podmioty lecznicze poleceń wojewodów, o których mowa w art. 11 ww. ustawy.

Wojewodowie wydają polecenia w zakresie przygotowania przez szpitale oddziałów zakaźnych/obserwacyjno-zakaźnych na przyjęcie zwiększonej liczby pacjentów oraz przygotowanie na pozostałych oddziałach miejsc, do których będą przyjmowani chorzy z pozytywnym wynikiem zakażenia wirusem SARS-CoV-2. Polecenia te wydawane są w trybie art. 11 ust. 1, 2 i 7 cyt. ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Skutkiem polecenia wydanego przez wojewodę w zakresie przygotowania przez szpitale oddziałów zakaźnych/obserwacyjno-zakaźnych na przyjęcie zwiększonej liczby pacjentów jest konieczność wykonywania m.in. przez lekarzy innej pracy niż określona w umowie o pracę lub umowie o udzielanie świadczeń zdrowotnych.

Zaszła zatem wątpliwość, w jakim trybie lekarze powinni być delegowani/kierowani do pracy innej niż określona w umowie o pracę lub umowie o udzielanie świadczeń zdrowotnych i przez kogo, bowiem art. 11 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o COVID-19 wprowadza odrębny od art. 47 ww. ustawy tryb, który skutkuje de facto kierowaniem lekarzy i innych osób wykonujących zawody medyczne do pracy innej niż określona w umowie o pracę, przy czym nie odsyła on do art. 47 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, który przewiduje tryb kierowania pracowników podmiotów leczniczych do pracy "przy zwalczaniu epidemii" w ramach decyzji wojewody.

W tej sytuacji istnieje wątpliwość, czy pracodawcy mają możliwość zastosowania art. 42 § 4 kodeksu pracy, które daje prawo powierzenia pracownikowi w przypadkach uzasadnionych potrzebami pracodawcy, innej pracy niż określona w umowie o pracę na okres nieprzekraczający 3 miesięcy w roku kalendarzowym, jeżeli nie powoduje to obniżenia wynagrodzenia i odpowiada kwalifikacjom pracownika. Zwrócić należy przy tym uwagę, że polecenia wojewody wydawane są na okres od określonego dnia do odwołania, zatem treść polecenia nie koreluje z możliwościami pracodawcy w zakresie polecenia pracownikowi innej pracy na okres dłuższy niż 3 miesiące w roku kalendarzowym, co może być niewystarczające w przypadku dalszego rozwoju epidemii w Polsce. Z uwagi na wyjątkowość stosowania omawianych przepisów i ich skutek w postaci istotnej ingerencji w sferę swobody wyboru pracodawcy i miejsca wykonywania zawodu m.in przez lekarzy specjalistów z różnych dziedzin zasadne jest, aby przepisy prawa precyzowały omawianą kwestię.

Jednocześnie wskazuję, iż potrzeba doprecyzowania przepisów w przedmiotowym zakresie wynika zarówno z dbałości o życie i zdrowie pacjentów, jak również z troski o zapewnienie lekarzom i innym osobom wykonującym zawód medyczny bezpieczeństwa prawnego w związku z wypełnianiem zadań publicznych.

Z poważaniem

PREZES
Naczelnej Rady Lekarskiej

prof. dr hab. med. Andrzej Małyja